Brev till Selma Lagerlöf från Valborg Olander: 1926-1927 - 52

Olander, Valborg,

HS L 1:1

National Library of Sweden

Söndags e.m. [15.5.1927] 133

P.S.

Nu måste jag sända en liten efter-
skrift och allra hjärtligast tacka för
den stora och så välkomna presenten,
Mårbacka-äggen. Tack än en gång för
allt, vad du begåvade mig med denna
gång! Mina vänner försörjde mig
rikligen med denna världens goda,
så att utom alla blommor, som prydde
rummen, vi på förmiddagen avsmakade
Louise Gripenbergs apelsinmarmelad
och Marias brända mandlar – Augustas
bakverk inte till förglömmandes – och till
middagen fingo dina ägg och Marias
spenat till Rhenlaxen. Jag tyckte det
hörde till att fira dagen med denna

stockholmarnas vår-rätt, som ju inte hör till dina favorit-delikatesser.

Han där doktor Nordensson, som jag hade till bordgranne dagen förut, var magsårs-konvalescent, och vi talade mycket om diet. Han menade, att svenskarna behövde inte vara ängsliga för vitamin-brist, så länge vi ha smör, som är mycket rikt på vitaminer vilka däremot alldeles saknas i margarin.

Det var för övrigt mycket roligt att träffa honom, som så kände Fryksdalen i grund. Eljest var det inget vidare intressant på middagen, ty både herrar och damer slogo sig ner vid spelborden. Det blev bara värden, Märta Améen, värdinnan och jag, som blevo sittande i salongen. Klockan 2 kom jag i säng, hade svårt att sova och var skäligen slö under gårdagen. Jag talade litet med Tillan om Jerusalem, som hon förklarade nu uteslutande verkade turistort. Hon hade talat mycket med konsul Larsson, som hade berättat, att kolonien nu endast heter American Colony. Dessa Grijsholms-turister hade i den där Wests affär köpt för omkr. 80000 kr., bara de. I bil hade de färdats på en utmärkt chaussée till Jeriko, fram och tillbaka på dagen. —

Maria Cederschiöld har levat i politiska fester: förra söndagen hennes förra chefs, Sohlmans, begravning och i dag av-täckningen av L. J. Hiertas staty med ty åtföljande middag hos dotterdottern, doktorinnan Nordensjön.

Det var ett par herrar hos Ekholms,

som talade om Birger Mörner, vilken
nu bör vara illa sjuk. Hans tredje fru lär
vara mycket ung och se ut som ett barn.
Hon skall vara praktisk och duglig, men
är nu lämnad ensam hemma, före-
mål för prins Wilhelms intresse, med
Mörner vistas utomlands.

Ja, på kupp-planerna mot
slottet från lördagsnatten trodde dessa
högermänniskor obetingat.

Som jag berättade i telefon, har
statsrådet Lyberg lovat mig biljett till
Första kammaren om onsdag. Kanske
var jag dum, som inte valde Andra kam-
maren för att få höra Rydén vid detta
historiska tillfälle, men jag inbillade
mig, att den intressantaste striden skulle
stå i Första k., där ju själva avgö-
randet skall ske. I Andra kammaren
äro rösterna säkra på förhand.

Det är väl ett egendomligt åsavåder vi ha, inte bara vi på våra respektive håll, utan hela landet tycks ju ha det likadant.
Det skall bli bra intressant att få se dina nya trädgårdsanläggningar. Jag såg inga så stilfulla blomlådor som i fjol på Bygge och Bo-utställningen, när jag nu var där. Jag menar sådana för muren.
Däremot beställde jag en belysnings-anordning för mig själv, som skulle levereras i höst. Firmans chef, som är Falu-bo, ämnar sig till Karlstads ut-ställningen, är mycket talför och komme nog att antasta dig, ifall du visade dig där.

Jag vet inte hur många gånger jag har beundrat din klokhet. Nu senast

är det för dina råd till Berendsohn.
Om man nu också tänkte sig, att den svenska upplagan kunde användas i (Norge och) Danmark, så ha ju ändå danskarna (Grundtvig undantagen förstås) mera lätt för tyska språket. Och så Amerika. Nej, nog har du så innerligen rätt i att man bör förhindra, att det bleve en rad sinsemellan olika upplagor.

Bonnier tyckte det var intressant med alla noterna på slutet. För svenska äro ju en del av dem onödiga, men somliga vittna ju om hans (Jos. S:s) forskarnit och äro ägnade att komma svenska litteraturhistorici att rodna över sin slöhet. Berendsohn föreslog att stoppa dem, men det tycker jag inte man skall göra, utan endast gallra.

I den svenska uppl. nämnligen.

Förlåt, jag såg inte, att det var slut på det första papperssläget. Jag ville också *tacka* dig för att du ville skydda *mig* både för kritik och möda. Älskade, alltid har jag något att tacka dig för.

Det är inte så litet störande för dig dessa ytterligare funderingar för Berendsohns skull. Och därtill denna nedriga *borgens*-historia. Låt mig veta om du behöver dessa Tidens pengar ersatta t. ex. till nästa avlöning! Jag *kan* låna dig dem. Du *får* inte ha bekymmer av sådant slag.